

Dosarul nr.1a-2214/20
Buiucani
1-20063543-02-1a-21122020

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul
Judecător : Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E
În numele Legii
(dispozitiv)

03 mai 2022

municipiul

Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Iurie Iordan

Judecătorii

***** Juganari și Elena

Cojocari

Grefier

Olga Maranciuc , Cristina

Ulinici

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocaților

Andrei Briceac, Ala

Pelevaniuc

Judecând în ședință de judecată publică, apelul inculpatului Adrian Melinciuc declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui

*****, născut la *****, originar din r-nul Donușeni, s. ***** și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, moldovean, studii superioare, căsătorit, 3 copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 12.06.2020 – 25.11.2020;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 21.12.2020 – 03.05.2022.

Procedura de citare legal executată.

În conformitate cu art.415 **alin.(1)**; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge, ca nefondat apelul inculpatului Adrian Melinciuc declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie 2020 și menține această sentință .

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Decizia integrală va fi pronunțată public la **14 iunie** 2022, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

Iurie Iordan

judecător

Elena Cojocari

judecător

***** Juganari

Dosarul nr.1a-2214/20
Buiucani

Prima instanță : Judecătoria Chișinău, sediul

1-20063543-02-1a-21122020

Judecător : Aurelia Cazacliu

DECIZIE **În numele Legii**

03 mai 2022

municipiul

Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Iurie Iordan

Judecătorii

***** Juganari și Elena

Cojocari

Grefier

Olga Maranciuc , Cristina

Ulinici

Cu participarea:

Procurorului

Radu Sâli

Avocaților

Andrei Briceac, Ala

Pelevaniuc

Judecând în ședință de judecată publică, apelul inculpatului Adrian Melinciuc declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie 2020, în cauza penală privind învinuirea lui

*****, născut la *****, originar din r-nul Donușeni, s. ***** și domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, moldovean, studii superioare, căsătorit, 3 copii minori la întreținere, neangajat în

câmpul muncii, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 325 alin. (1) din Codul
penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanță: 12.06.2020 – 25.11.2020;

Judecarea cauzei în instanța de apel: 21.12.2020 – 03.05.2022.

Procedura de citare legal executată.

Asupra apelului inculpatului Adrian Melinciuc declarat împotriva sentinței
Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie 2020, în baza
materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul
penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie
2020, Melinciuc Adrian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii
prevăzute de art.art. 42 alin. (5), 325 alin. (1) din Codul penal și, în temeiul acestei
legi, i s-a stabilit pedeapsa, în conformitate cu prevederile art. 364/1 al.(8) Cod
penal, sub formă de 1 an închisoare cu amendă în mărime de 1500 unități
convenționale în sumă de 75 000 (șaptezeci și cinci) lei .

În temeiul art.90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei de
1 an închisoare cu stabilirea unui termen de probațiune de 1 (unu) ani, dacă în
decursul termenului de probă fixat de instanța de judecată, condamnatul nu va
comite o nouă infracțiune și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a reținut că, la 22
ianuarie 2018, aproximativ la ora 12:00, *****, care activa în calitate de șofer la ÎI
„Fatima-Morari”, operator de transport ce presta servicii de transport rutier contra
cost de persoane, prin servicii regulate pe ruta Chișinău- Fundul Galbenii,
deplasându-se la volanul mijlocului de transport de marca „Mercedes”, model
„610D” cu numărul de înmatriculare *****, a fost stopat la intrarea în
mun.Chișinău, șos. Hîncești de către echipa mobilă nr. 8 a Agenției Naționale
Transport Auto (în continuare ANTA), pentru verificare.

În rezultatul verificărilor, inspectorul superior ANTA, *****, angajat într-o
autoritate publică cu statut de persoană juridică în subordinea Ministerului
Economiei și Infrastructurii, fiind investit în funcție publică, căreia, într-o
autoritate publică, i-au fost acordate permanent, prin stipularea legii și prin numire,
drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind
responsabilul echipei mobile, a stabilit că, ***** transporta persoane prin servicii

regulate la alte ore de pornire decât cele prevăzute în graficul de circulație, conform actului permisiv, având în salonul mijlocului de transport 16 călători.

În continuare, *****, care este proprietarul mijlocului de transport menționat, transmis în locațiune II „Fatima-Morari”, fiind în prealabil informat telefonic de către șoferul ***** despre faptul comiterii de către acesta a unei fapte contravenționale și având drept scop nedocumentarea acesteia, l-a telefonat pe inspectorul ANTA, Melinciuc Adrian, cu care se cunoștea, pentru ca acesta să intervină către colegul său, *****.

Conștientizând că solicitarea lui ***** este în afara limitelor cadrului legal, Melinciuc Adrian, în aceeași zi, în jurul orei 12:30, l-a telefonat pe ***** care a confirmat faptul stopării mijlocului de transport menționat, cu stabilirea faptelor contravenționale.

În continuare, ***** a acceptat promisiunea lui Melinciuc Adrian din numele lui ***** a mijloacelor bănești în mărime de 200 lei, stabilită la discreția lui Melinciuc Adrian, bani ce nu i se cuvin, pentru a nu-i fi întocmit șoferului ***** un proces-verbal contravențional prevăzut de art.197 alin.(8) Cod contravențional, convenind ca remunerația ilicită să-i fie transmisă personal de către șofer, fie ulterior prin intermediul lui Melinciuc Adrian, în aceste condiții, întru justificarea și camuflarea acțiunilor sale de acceptare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, inspectorul ***** a întocmit în aceeași zi, lui ***** un proces-verbal contravențional prevăzut de art.204 alin. (7) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii minime prevăzute de dispoziție, informându-l despre acest fapt pe Melinciuc Adrian.

Ulterior, la 30.01.2018 Melinciuc Adrian l-a telefonat pe ***** comunicându-i precum că șoferul ***** nu ar fi transmis în acea zi lui ***** suma convenită de aceștea, ultimul pretinzând în continuare transmiterea banilor necuveniți, astfel încât a doua zi, ***** i-a transmis lui ***** suma de 200 lei.

3. Ne fiind de acord cu sentința sus-menționată, a declarat apel inculpatul Melinciuc Adrian, prin care solicită admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei sub formă de 1 an închisoare.

4. În motivarea cererii de apel avocatul a indicat că, a recunoscut fapta indicată în rechizitoriu, iar pe baza acestui temei a dorit să beneficieze de posibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde, non privative de libertate, astfel a solicitat examinarea cauzei prin prisma art. 364¹ CPP. Totodată a solicitat aplicarea unei pedepse sub limita minimă în condițiile art. 79 Cod penal. Susține că rolul său este unul nesemnificativ, ce comportă un pericol social mai mic. Astfel, așa cum rezultă din circumstanțele indicate în rechizitoriu, în esență *** Tcaci i-a dat/promis lui Boris Șevcenco 200 lei pentru ca ultimul să nu întocmească proces-verbal de contravenție. Adrian Melinciuc nu a beneficiat în vre-un fel de pe urma acestui fapt. Din această cauză i se impută și rolul de**

mijlocitor. Este evident că scopul său a fost de a răspunde la solicitarea de ajutor. Cu părere de rău, această formă de ajutor este parte a culturii naționale. Respectiv se desconsideră factorul legal în favoarea unor obiceiuri și relații inter-umane. Anterior nu a fost judecat, și-a recunoscut vina, conștientizând fapta și căindu-se sincer. Aceste împrejurări privite împreună cu faptul că anterior nu a fost judecat, sunt circumstanțe atenuante. Din anul 2011 activează la ANTA iar pe perioada de activitate niciodată nu a fost sancționat disciplinar, material sau penal. Din contra, activitatea sa a fost apreciată și recunoscută de conducere. După ce a avut loc fapta a continuat să fie un angajat foarte bun, contribuția lui fiind recunoscută și apreciată de angajator. După ce s-a produs fapta, peste o perioadă de peste 2 ani, s-a manifestat exemplar în cadrul ANTA, iar în anul 2019 i s-a conferit Diplomă de mulțumire, pentru succese și realizări frumoase în implementarea politicii statului în domeniul transportului rutier. Susține că în esență a fost deja pedepsit în acest caz - 90 zile de arest, care este în principiu o formă de pedeapsă pentru el. Și acest aspect este relevant pentru a fi luat în considerație la aplicarea pedepsei în acest caz. Susține că este unicul întreținător al celor 3 copii, unul dintre care are grad de invaliditate și necesită îngrijiri speciale, a fost supus unor intervenții chirurgicale costisitoare iar la moment are nevoie de un transplant de inimă care costă peste 25 mii euro, iar soția nu lucrează. Menționează că prima instanță i-a aplicat o pedeapsă de 1 an închisoare cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale în sumă de 75 000 lei. Consideră că amenda aplicată, ținând cont de mărimea ei, este o pedeapsă suficientă. Aplicarea pedepsei cu închisoarea îi afectează situația socială. Materialele din dosar demonstrează că și-a conștientizat fapta și între timp a demonstrat un comportament exemplar.

5. Procedura de citare legal executată.

6. În ședința instanței de apel, avocatul Andrei Briceac în numele inculpatului Melinciuc Adrian și inculpatul au susținut apelul declarat solicitând admiterea acestuia în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate.

7. Procurorul Radu Sâli, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece nu au fost constatate careva temeiuri de a interveni în sentința instanței de fond.

8. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat apelul declarat, urmând a fi menținută fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerente.

9. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.

10. Potrivit alin. (3) al aceleiași dispoziții legale, „apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței”.

11. De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

12. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întru-cât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

13. În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7. al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12 decembrie 2005, „cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, unde se menționează că, ”în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală al RM, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM”.

14. Conform art. 415 alin. (1) lit. c) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă apelul este nefondat”.

15. Colegiul Penal constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeieri de casare a sentinței.

16. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrînd just acțiunile inculpatului, Melinciuc Adrian, în baza dispozițiilor art. 42 alin. (5), art. 325 alin. (1) din Codul penal – *adică*

participarea prin complicitate prin mijlocire, promisiune, darea prin mijlocitor, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

17. Cu referire la prevederile sus citate, urmează a fi remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), art. 325 alin.(1) din Codul penal, a fost săvârșită de inculpat și este de natură să permită stabilirea pedepsei.

18. Instanța de apel constată că din conținutul cererii de apel înaintate de către inculpatul Melinciuc Adrian rezultă că legalitatea sentinței primei instanțe este contestată doar sub aspectul individualizării și stabilirii pedepsei.

19. În instanța de fond, fiind audiat inculpatul, Melinciuc Adrian, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, fiind audiat potrivit regulei de audiere a martorului a recunoscut integral vinovăția înaintată conform rechizitoriului, declarând că, fiind angajat în calitate de inspector principal în cadrul Agenției Naționale de Transport Auto, la 22 ianuarie 2018, aflându-se în concediul de odihnă, a fost apelat de o persoană pe nume *****, cu rugămintea să-l ajute în privința cazului constatat de un coleg de-al său, pe nume Boris Șevcenco, în acțiunea căruia lui ***** urma să-i întocmească un proces-verbal pentru încălcare contravențională, unde urma să i se ridice numerele de înmatriculare a automobilului. Melinciuc Adrian a declarat că, din start i-a refuzat lui *****, însă ultimul a insistat să-l ajute, după care l-a contactat telefonic pe Boris Șevcenco, unde l-a rugat omenește, ca să nu întocmească procesul-verbal respectiv. Peste 2-3 zile a fost apelat de către Boris Șevcenco care i-a zis că este dator cu ceva, acesta a înțeles că ultimul aștepta remunerare pentru serviciul oferit la soluționarea cauzei. Ulterior l-a contactat pe ***** și i-a zis că colegul său, vrea să fie mulțumit cumva, i-a spus că trebuie să-i transmită 200 de lei lui *****, după care ***** i-a transmis în oraș suma de 200 lei. Se căiește de cele comise.

20. În ședința instanței de apel, inculpatul, Melinciuc Adrian, a menționat că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, a susținut integral apelul declarat. Susține că anterior nu a fost judecat, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde. Are la întreținerea sa trei copii dintre care unul este cu dizabilități și necesită îngrijirea și suportul său.

21. Deși, inculpatul vina și-a recunoscut-o integral, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume prin:

- *declarațiile martorilor ***** și ******, din care rezultă că, nu-și aduce aminte cu exactitate data, în una din zilele lunii ianuarie 2018 a fost telefonat de către ***** care în acea perioadă era șofer în cadrul Îi „Fatima-Morari”, operator de transport ce prestează servicii de transport rutier contra cost de persoane prin

servicii regulate pe ruta Chișinău-Fundul Galbenii, și care l-a informat, că deplasându-se la volanul mijlocului de transport de marca "Mercedes" cu numerele de înmatriculare *****, a fost stopat la intrarea în mun. Chișinău, șos. Hîncești, de către inspectorii ANTA pentru verificare. Tot ***** i-a comunicat atunci, că în rezultatul verificărilor, inspectorul ANTA a stabilit, că șoferul transporta persoane prin servicii regulate la alte ore de pornire decât cele prevăzute în graficul de circulației conform actului permisiv, avînd în salonul mijlocului de transport 16 călători. Pe str. Ialoveni în preajma fostului post al poliției rutiere și a fost stopat de către inspectorii ANTA pentru verificare. Menționează că, erau 4 inspectori, dintre care unul a urcat în microbuz și i-a numărat călătorii solicitîndu-i concomitent actele de însoțire. ***** i-a comunicat inspectorului că nu deține documente pentru desfășurarea cursei menționate iar acesta l-a informat că urmează să-i fie ridicate plăcuțele de înmatriculare și întocmit un proces-verbal contravențional. Ulterior, inspectorul ANTA s-a deplasat în autoturismul de serviciu și a început săi întocmească procesul-verbal contravențional. La cele întâmplante, ***** l-a telefonat pe proprietarul microbuzului ***** și l-a informat că, inspectorul ANTA l-a stopat, efectuează o cursă ilegală și urmează să-i fie ridicate plăcuțele de înmatriculare, acesta informîndu-l că v-a încerca să clarifice situația. Astfel, ***** , fiind în prealabil informat telefonic de către șoferul ***** , despre faptul comiterii de către acesta a unei fapte contravenționale și avînd drept scop nedocumentarea acesteia precum și reieșind din faptul că se cunoștea cu Melinciuc Adrian care activa în cadrul ANTA, l-a telefonat pe acesta și i-a solicitat să intervină către colegul său și să-l ajute cu această problemă. Melinciuc Adrian discutase atunci cu acel colaborator ANTA și anume cu ***** unde au convenit cu ultimul ca ***** să-i transmită o remunerație bănească. Peste aproximativ, 10-15 min., ***** a fost telefonat de către ***** care i-a solicitat să se apropie de inspectorul ANTA care-i întocmea procesul-verbal și să încerce să-l remunereze cu o sumă de bani, ne- făcînd referire la o sumă exactă. În timpul discuției telefonice cu ***** , inspectorul ANTA care întocmea procesul - verbal i-a făcut semn cu mîna să se apropie de autoturismul de serviciu. La apropierea de inspector, ***** a semnat procesul - verbal privind comiterea contravenției - ”călătoria pasagerilor în lipsa biletelor ”, prin ce i-a fost aplicată amenda în mărime de 600 lei. A mai menționat ***** , că în cadrul discuției cu Melinciuc Adrian, el i-a solicitat să-i transmită șoferului să se apropie de inspectorul ANTA, ***** , și să clarifice situația nemijlocit cu el. În continuare, ***** l-a telefonat pe ***** și i-a solicitat să facă ce i-a zis Melinciuc Adrian și anume să se apropie de inspectorul ANTA și săi dea careva bani, suma nu o menționase. Ulterior, ***** a fost telefonat de Melinciuc Adrian, care l-a informat, că totuși șoferul ***** nu i-a achitat nici o remunerație lui Șevencenco Boris, cerîndu-i să se întâlnească cu el pentru clarificarea acestei situației. Prin urmare, peste cîteva zile s-a întîlnit cu Melinciuc

Adrian la intersecția străzii Ceucari cu strada Socoleni din mun. Chișinău și i-a transmis acestuia suma de 200 lei, sumă care a considerat-o necesară pentru că i-a clarificat întrebare cu *****. În cadrul acestei întâlniri, Melinciuc Adrian i-a comunicat lui ***** , că acești bani îi v-a transmite la rândul său lui *****. După primirea procesului-verbal, ***** a continuat efectuarea cursei spre localitatea Fundul-Galbenei și în timpul deplasării l-a informat telefonic pe Tacaci ***** , că plăcuțele de înmatriculare nu i-au fost ridicate și că i-a fost întocmit proces-verbal contravențional pentru transportul de pasageri în lipsa biletelor de călătorie. Tot atunci, ***** l-a mințit pe ***** zicându-i că ar fi oferit inspectorului ANTA suma de 200 lei pentru a nu-i fi ridicate plăcuțele de înmatriculare. Peste aproximativ o săptămână de zile a fost telefonat de către ***** care l-a întrebat încă o dată dacă într-adevăr i-a achitat inspectorului ANTA acea sumă de 200 lei și ***** l-a mințit repetat, ***** comunicându-i că de fapt inspectorul ANTA susține că nu a primit acești bani de la el. Ulterior, ***** i-a transmis lui ***** numărul de telefon al inspectorului ANTA solicitându-i să-l telefoneze, să se întâlnească cu el și să clarifice situația. ***** l-a telefonat pe acel inspector ANTA și l-a întrebat dacă poate să se întâlnească, ultimul i-a solicitat să se clarifice totuși cu *****. Ulterior, în cadrul discuției telefonice, ***** a înțeles că a fost mințit precum că ***** i-ar fi oferit 200 lei inspectorului ANTA și i-a solicitat să-i aducă acești bani lui pentru a clarifica situația cu inspectorul, deoarece în ziua întocmirii procesului-verbal, ***** a reținut această sumă din planul zilnic, folosind-o în interese personale. În următoarea zi, ***** s-a întâlnit cu ***** și i-a transmis acei 200 lei, pe care-i însușise pentru ca acesta să-i transmită inspectorului ANTA. (vol. I, f.d. 224-226, f.d. 232-233);

- *declarațiile martorului ******, jurist ANTA, care a comunicat că, cu privire la contravenția întocmită la 22.01.2018 de către inspectorul ANTA, ***** în privința contravenientului ***** (dosar contravențional nr. 08240 din 23.01.2018), reprezentantul ANTA în cazul dat nu era obligat să aplice măsura procesuală constrângere - suspendarea dreptului de utilizare a mijlocului de transport prin reținerea plăcuțelor de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, aceasta fiind aplicată numai în condițiile art. 439' Cod Contravențional al R. Moldova, deoarece pentru fapta contravențională prevăzută de art. 204 alin. (7) este stabilită sancțiunea sub formă de amendă în mărime de la 12 la 18 unități convenționale. Referitor la aplicarea sancțiunii în cazul dat și în privința persoane juridice, ***** a declarat că, potrivit componentei de bază a art. 204 alin. (7) Cod Contravențional, subiect al contravenției poate fi doar persoana fizică și sancțiunea se aplică conducătorului sau persoanei responsabile de taxarea călătorilor. În cazul în care reprezentantul ANTA constată că, operatorul de transport efectuează transport rutier de persoane prin servicii regulate la alte ore de pornire decât cele prevăzute în graficul de circulație, sancțiunea se aplică atât în

privința persoanei fizice cât și în privința persoanei juridice. (vol. I, f.d. 227-229);

- declarațiile martorului ***** care a comunicat că, este director al ÎI ”Fatima-Morari” din perioada fondării acesteia, companie care are ca gen principal de activitate ”transportul rutier contra cost de persoane prin servicii ocazionale și regulate”. Potrivit extrasului din registrul operatorilor și graficului de circulație, compania prestează servicii de transport rutier contra cost de persoane prin servicii regulate inclusiv pe ruta Chișinău-Fundul Galbenei. Unitățile de transport antrenate la ruta menționată sunt Mercedes 614D cu n/î ***** și Mercedes 4IOD cu n/î ***** care se află în arendă la ÎI ”Fatima- Morari”, dar aparțin cu drept de proprietate lui *****. Șoferii antrenați la desfășurarea curselor pe ruta Chișinău-Fundul Galbenei sunt ***** și ***** care sunt angajați în cadrul ÎI „Fatima-Morari” din anul 2006 și respectiv din anul 2014. Șoferii desfășoară cursele potrivit graficului de circulație aprobat de Agenția Națională Transport Auto însă în vara anului 2018, perioadă când ***** a fost reținut de către ofițerii Centrului Național Anticorupție, i-a devenit cunoscut faptul că, ***** și ***** pe lângă cursele stabilite conform graficului, zilnic mai efectuau o cursă ilegală în orele de amiază.(vol. I, f.d. 231).

Vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin probele materiale anexate la cauză și anume:

- Comunicărilor telefonice în cadrul cauzei penale nr. 2017550044, de la care a fost disjungată prezenta cauză autorizate prin Încheierile Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) cu nr. 11-6461/2017 din 04.12.2017; 11-25/2018 din 03.01.2018; 11-461/2018 din 01.02.2018; 11-1137/2018 din 03.03.2018; 11-1707/2018 din 03.04.2018; 11-2333/2018 din 03.05.2018, a lui Melinciuc Adrian, recunoscute ca probe prin procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice întocmit la 05.06.2018, în care au fost redate comunicările care au importanță pentru cauza penală, și anume:

- convorbirile telefonice din 22.01.2018, în intervalul de timp 12.22.39 - 12.24.20 și din 31.01.2018, în intervalul de timp 08.32.22 - 08.33.12, de la postul telefonic - nr. *****, care demonstrează că primul îi comunică ultimului despre oprirea automobilului de model Mercedes de către reprezentanții ANTA și îl roagă să intervină pe lângă aceștia în vederea determinării lor să nu ridice plăcuțele de înmatriculare.(vol. I, f.d. 124-126);

- Copia dosarului contravențional nr. 08240 din 23.01.2018 întocmit de Direcția control rutier, autogări și protecția consumatorului a Agenției Naționale Transport Auto, contravenient *****, recunoscute ca probă prin Procesele verbale din 25.09.2018 și 26.09.2018, și ridicate de la Agenția Națională Transport Auto, prin Ordonanța din 25.09.2018, din care rezultă documentarea cazului contravențional în privința lui ***** pentru care ***** a influențat prin intermediul lui Melinciuc Adrian, adoptarea unei decizii favorabile (vol. I, f.d.

235);

- Copiile Proceselor-verbale din 25 și 26 septembrie 2018, întocmit în cadrul cauzei penale nr. 2017550044, de ridicare și de examinare de la directorul ÎI "Fatima-Morari", Morari Iurie, a documentelor, prin care se confirmă ilegalitatea efectuării la data de 22.01.2018 ora 12.00 a cursei de către șoferul angajat al ÎI "Fatima-Morari", *****(vol. II, f.d. 2-15);

- Copia Procesului-verbal întocmit la 08 octombrie 2018, în cadrul cauzei penale nr. 2017550044, privind examinarea convorbirilor telefonice, de la compania S.A. "Moldcell", de pe numărul de telefon *****, prin care se atestă și relevă faptul că, în perioada vizată de săvârșire a infracțiunilor de către Melniciuc Adrian, ***** și *****, între aceștia sunt fixate încercări de apeluri/apeluri de intrare și apeluri de ieșire, care confirmă circumstanțele invocate și susținute de învinuții ***** și Șevencenco Boris, susținute de martorul *****, în cadrul urmăririi penale, în procesul de audiere a acestora.(vol. I, f.d. 208-210).

Totodată, instanța de fond a supus aprecierii critice proba acuzatorului documentată în Procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 10 mai 2018 potrivit căruia, organul de urmărire penală a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la săvârșirea de către ***** a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, și anume - Coruperea activă, or procesul-verbal de constatare a unei infracțiuni nu face parte din categoria probelor enumerate de Codul de procedură penală, în atare situație lucrătorul organul de urmărire penale, fiind obligat în temeiul art. 262 al.(3) CPP să întocmească un raport, în care să expună circumstanțele constatate. Mai mult ca atât procesul-verbal menționat are ca obiect propunerea de intentare a procedurilor de urmărire penală separate (vol. I, f.d. 58);

În partea ce ține de mijloace materiale de probă conținute în altă cauză penală (nr.2017550044 la DGUP CNA), instanța le apreciază ca ilegale inadmisibile la cauză, or astfel se face imposibilă cercetarea lor pe cauza dată și anume cu referire la:

- Purtătorul optic CD 930 cu n/i 569 din 06.07.2018, pe care au fost transcrise de către subdiviziunea specializată a MAI. comunicările interceptate ale lui Melniciuc Adrian ce prezintă interes pentru urmărirea penală. - Purtătorul optic CD-R "omega", 700 MB, pe care se află informația privind descifrările convorbirilor telefonice, pentru perioada 01.05.2017- 10.04.2018, ale abonaților conform mandatului judecătoresc nr. 11-1411/2018, emis la 19.03.2018 în cadrul cauzei penale nr. 2017550044,

- Copiile autentificate a dosarului contravențional nr. 08240 din 23.01.2018 întocmit de Direcția control rutier, autogări și protecția consumatorului a Agenției Naționale Transport Auto pe 11 file

- Copiile autentificate a certificatului de înregistrare al II "Fatima- Morari", a extrasului din Registrul operatorilor de transport rutier nr. 000470 din 09.01.2018

al operatorului de transport II "Fatima-Morari", a contractului de arendă nr. 17 încheiat la 15.04.2014 între ***** în calitate de arendator și îl "FatimaMorari" în calitate de arendaș, a certificatului de înmatriculare al mijlocului de transport de marca "Mercedes", model "614D" cu n/î *****, a contractului de arendă nr. 09 încheiat la 01.06.2014 între ***** în calitate de arendator și II "Fatima-Morari" în calitate de arendaș, a certificatului de înmatriculare al mijlocului de transport de marca "Mercedes", model "4IOD" cu n/î ***** a ordinului de angajare nr. 2 din 01.02.2014 a lui ***** în funcția de șofer în cadrul II "Fatima-Morari", a ordinului de angajare nr. 32 din 01.01.2006 a lui ***** în funcția de șofer în cadrul II "Fatima-Morari", a graficului de circulație al operatorului de transport II "Fatima-Morari" pentru ruta Chișinău-Fundul Galbenei în total pe 13 file,

- Copiile autentificate a ordinului Agenției Naționale Transport Auto privind instituirea și aprobarea componenței echipelor mobile responsabile de monitorizare și controlul transporturilor rutiere de persoane, mărfuri și cu greutate, a Regulamentului Direcției Control Transport Rutier și Autogări aprobat la 07.06.2016 de directorul Agenției Naționale Transport Auto, a fișelor de post a inspectorilor, inspectorilor superiori și principali ai Direcția Control Transport Rutie și Autogări, a avizelor de informare privind evaluarea integrității instituționale semnate de Pisari *****, Brusalinschi *****, *****, Ursu *****, Spatarel *****, Bîrladeanu ***** și Melinciuc Adrian, a informației privind procesele - verbale contravenționale și de reținere.

Totodată, asupra acestor mijloace de probă indicate de către acuzator în rechizitoriu, care se păstrează la materialele cauzei penale nr. 2017550044, instanța nu consideră necesar să se expună, or asupra acestor materiale, se va expune instanța care va examina cauza penală dată.

22. Colegiul Penal conchide că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95 și art. 101 Cod de procedură penală al RM, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpată în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptei reținute în sarcina inculpatului, Melinciuc adrian, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. art. 42 alin. (5), art. 325 alin. (1) din Codul penal – *adică participarea prin complicitate prin mijlocire, promisiune, darea prin mijlocitor, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

23. De asemenea, Colegiul Penal remarcă că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

24. Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind

aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

25. Concluziile primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

26. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Or, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărîrea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

27. În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. art. 42 alin. (5), art. 325 alin. (1) din Codul penal.

28. Astfel, examinînd aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța apreciază că nu există temei de a interveni în sentință.

29. În ceea ce privește cererea de apel înaintată de către inculpatul Melinciuc Adrian împotriva sentinței primei instanțe, Colegiul penal reține că, din conținutul acestuia autorul apelului pledează pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal cu excluderea pedepsei principale sub formă de 1 an închisoare, considerînd că pedeapsa sub formă de amendă este o pedeapsă suficientă, iar aplicarea pedepsei cu închisoarea îi afectează situația socială.

30. Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în apelul declarat Colegiul Penal constată că motivele invocate de apelant nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeiuri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat.

31. În sprijinul acestor împrejurări Colegiul Penal, reține că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

32. Totodată, potrivit pct. 22 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că, potrivit art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: lit. a) stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse mai ușoare; lit. b) aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin. (1) Cod penal lit.c) aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare de pedeapsa penală, prevăzute în art. 89 Cod penal, precum și a liberării de răspundere penală conform art. 55 Cod penal al RM.

33. În acest sens, Colegiul Penal reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărîrea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (H. c. Belgiei (1987)).

34. În acest context, Colegiul Penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Melinciuc Adrian, constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61, 65, 67 și art. 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat.

35. Așa dar, în corespundere cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, „la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală”. La fel, urmează a fi consemnat că conform prevederilor art. 61 alin. (1) Cod penal, „pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

36. Din economia cerințelor art. 75 alin. (1) Cod penal, reiese că „persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”. Iar potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, „o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei”.

37. Colegiul Penal notează că, potrivit pct. 1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.8 din 11 noiembrie 2013, „cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, „prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune”.

38. Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Ca urmare, Colegiul Penal notează că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

39. Ca concluzie asupra celor relatate, instanța de apel remarcă că la individualizarea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului fiind legală, echitabilă și individualizată.

40. Prin urmare, Colegiul penal reține că instanța de fond justificat a aplicat acestuia reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) din Codul penal, este clasificată ca fiind una gravă, precum și reieșind din personalitatea inculpatului și noile limite ale pedepsei cu închisoare determinate la

art. 325 alin. (1) Cod penal, coroborat cu art.364¹ alin (8) din Codul de procedură penală, pedeapsa de sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale ce constituie 75 000 lei.

41. Colegiul penal analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, având în vedere căința sinceră a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, are 3 copii minori la întreținere, este caracterizat pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru și că, a conlucrat cu organele de anchetă, și prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, instanța de fond corect a concluzionat că, nu este rațional ca Melinciuc Vadim, să execute real pedeapsa cu închisoarea stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probă, conform prevederilor art. 90 din Codul penal.

42. În acest context, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) și (6) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent;... f) să participe la programe probaționale.

43. Astfel Colegiul penal consideră posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului , pe un termen de probațiune de 1 (un) an, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

44. Colegiul penal reiterează că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior, reieșind din scopul legii penale.

45. Instanța de apel constată că, acțiunile inculpatului, Melinciuc Adrian, au fost încadrate în baza art. art. 42 alin. (5) , 325 alin. (1) Cod penal, care prevede pedeapsă cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000

unități convenționale, în temeiul art. 16 Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune gravă, astfel, Colegiul penal relevă că nu pot fi reținute argumentele inculpatului privind excluderea pedespei principale sub formă de închisoare, or la norma în cauză legiuitorul a stabilit expres ca pedeapă - *închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale*, prin urmare, solicitarea inculpatului urmează a fi respinsă ca nefondată

46. Prin prisma art. 364¹ alin (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

47. Având în vedere că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea acestuia judecata s-a făcut pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul va beneficia de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, de prevederile legale menționate, Colegiul Penal consideră că corect instanța de fond i-a numit inculpatului, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.325 al.(1) Cod penal, pedeapsa penală principală sub formă de închisoare, pornind de la limitele minime stabilite de lege, cu deducerea în conformitate cu prevederile art. 364/1 al.(8) CPP, a unei treimi, precum și aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă cu calcularea ei din limitele minime stabilite la art. 325 al.(1) Cod Penal și cu deducerea, în conformitate cu prevederile art. 364/1 al.(8) CPP, a unei treimi.

Totodată, Colegiul penal constată, că în speță, nicidecum nu pot fi aplicate prevederile art. 79 din Codul penal, cu excluderea pedepsei principale sub formă de închisoare , or faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, are trei copii la întreținere, nu poate fi considerată o circumstanță excepțională prin prisma normei citate deoarece nu reflectă scopul și motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, iar alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, ce ar permite instanței de judecată să nu aplice pedeapsa principală obligatorie care se prevede de lege, nu au fost constatate.

Or, la aplicarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța a ținut cont de recomandările Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează

individualizarea pedepsei penale, potrivit căreia „...trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale”.

Prin urmare, se concluzionează că nu pot fi reținute ca situație excepțională, circumstanțele invocate în apelul declarat.

În aceste condiții, urmează a fi notat că pedeapsa este principalul mijloc de realizare a scopului legii penale. Mai mult decât atât, pentru ca echitatea socială să fie reală, iar pedeapsa echitabilă, aceasta trebuie să fie dispusă cu respectarea strictă a principiului diferențierii și individualizării pedepsei penale.

48. Pertinentă în acest sens este și jurisprudenței CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (Hotărârea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15 februarie 2007.

49. Din conținutul hotărârii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

50. Ca concluzie, asupra celor menționate, luând în considerație motivele expuse mai sus cât individualizarea justă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel constată netemeinicia cererii de apel înaintate de inculpatul Melinciuc Adrian în împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie 2020.

51. Sintetizând juridic cele menționate mai sus, Colegiul Penal consideră că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului, Melinciuc Adrian, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea sancțiunii în limitele și în condițiile stabilite de prima instanță.

52. Dat fiind constatat cert netemeinicia argumentelor invocate de apelant, acestea fiind combătute integral prin constatările invocate supra, instanța constatând și că sentința contestată este legală și fondată integral, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge apelul inculpatului Melinciuc Adrian, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

În conformitate cu art.415 **alin.(1)**; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge, ca nefondat apelul inculpatului Adrian Melinciuc declarat

împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 noiembrie 2020 și menține această sentință .

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile.

Decizia integrală pronunțată public la 14 iunie 2022, orele 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

Iurie Iordan

judecător

Elena Cojocari

judecător

Marcel Juganari